

[Justitsministeren]

mellem mænd og kvinder i bidragsager, vil jeg først slå fast, at reglerne i ægteskabsloven er formuleret sådan, at manden og kvinden er ligestillede med hensyn til bidrag og bidragspligt.

Alligevel er det sjældent, at en mand får tillagt bidrag fra sin tidligere ægtefælle. Det skyldes selvfølgelig, at der stadig er flere kvinder end mænd, som efter et langt ægteskab uden større tilknytning til arbejdsmarkedet har behov for økonomisk støtte i form af bidrag i en længere eller kortere periode.

Der findes derfor stadig kun få domme, som tager stilling til spørgsmålet om kvindens pligt til at betale bidrag til manden, og det er meget vanskeligt på grundlag af disse domme at vurdere, om der også reelt er ligestilling mellem parterne i bidragsager.

I praksis tegner der sig et billede, som synes at vise, at domstolene er lidt mere forsigtige med at pålægge kvinden at betale bidrag til manden end omvendt. Jeg tror, at dette bl.a. hænger sammen med de traditioner, vi har på ægteskabsområdet, hvor kvinden til en vis grad er blevet betragtet som den økonomisk svage part. Jeg tør ikke helt afvise, at domstolene også er påvirkede heraf. Men der foreligger ingen afgørelse for Højesteret, der bekræfter det.

Jeg mener derfor, at der kan være behov for, at egnede sager indbringes for Højesteret, således at det kan slås fast, at der også på dette område reelt er ligestilling mellem mænd og kvinder, og Justitsministeriet vil være opmærksom på muligheden for, at en sådan sag bliver indbragt for Højesteret.

Det tredje og sidste punkt i beslutningsforslaget vedrører beregningen af bidragydere og bidragsmodtagere økonomiske forhold i forbindelse med fastsættelsen af bidragets størrelse. I bemærkningerne til forslaget anføres det, at der ikke sker ens beregning af bidragydere muligheder og bidragsberettigedes behov. Endvidere fremgår det af bemærkningerne, at alle indtægter, herunder også skattefri indtægter, bliver taget med ved beregningen af bidragydere muligheder, hvilket ikke gælder for bidragsmodtagere vedkommende. Det er faktisk efter vores opfattelse ikke rigtigt.

Jeg kan sammenfattende sige, at der efter min opfattelse ikke er behov for at foretage lovændringer om bidragspligt på nuværende

tidspunkt, men at det er et område, der også i de kommende år bør følges nøje, således at reglerne bliver tilpasset samfundsudviklingen.

Dorte Bennedsen (S):

Det forslag, der her er lagt frem af Fremskridtspartiet, har tre hoveddele: Den ene er spørgsmålet om ophævelse af tidsubestemt bidragspligt, den anden er spørgsmålet om ligestilling ved pålæggelse af bidragspligt, og endelig er den tredje, at offentlige tilskud som boligsikring og den slags skal medregnes ved bidragsfastsættelsen.

Om det sidste af de tre punkter kan jeg sige, at Socialdemokratiet ikke er enig i dette punkt. Vores sociale system er jo indrettet sådan, at disse ydelser, boligsikring og medicintilskud, og hvad der nu ellers måtte være, gives, når indtægten er under en vis grænse og der derfor er et behov. Følger man forslaget på dette punkt, vil, så vidt jeg kan se, f.eks. boligsikring indirekte komme bidragyderen til gode i strid med vores sociale lovgivning.

Hvad angår hovedspørgsmålet, ophævelse af tildeling af tidsubestemt bidrag, er det næppe en overdrivelse at sige, at det er en overordentlig følelsesladet sag, som ikke altid følger de, skal vi sige, sædvanlige partiskel.

For mig at se er der ikke nogen som helst tvivl om, at endemålet må være, at alle – det gælder såvel kvinder som mænd – lægger deres tilværelse til rette sådan, at ægteskabsindgåelse ikke betragtes som en livsvarig forsørgelse. Det var vel, så vidt jeg kan se, også tendensen i 1989-lovændringerne, hvor det blev slået fast, at bidrag som hovedregel tillægges for maksimum 10 år. 1989-ændringen er, som ministeren også var lidt inde på det, jo også slået igennem i den forstand, at den procentdel, der pålægges tidsubestemt bidrag, er stærkt faldende. Om udviklingen så er gået stærkt nok, er vel en skønssag. Personlig ser jeg gerne, at vi meget snart når dertil, at tidsubestemt bidrag bliver den absolutte undtagelse.

Men ud over at være følelsesladet er dette område også ganske kompliceret, og derfor ser vi frem til en grundig drøftelse i udvalget medlemmerne imellem, men også med ministeren, for selv om tidsubestemt bidrag måske ikke kan afskaffes helt på indeværende tidspunkt, er der dog en række forhold, som bør vurderes nøjere. Jeg tænker på spørgsmål som bidrags-